

§ 163.

Steer ulovlig Plyndring i fjendtligt Land af Flere i Forening, skule Hovedmændene ansees med Strafarbejde i indtil 10 Aar.

§ 164.

Hvo, som under Plyndring tilføier en saadan Legemsffade, der efter de borgerlige Love paa Grund af sin Storrelse medfører Strafarbejde, eller dræber, skal straffes efter de borgerlige Love om Røveri eller Drab.

§ 165.

Paa Plyndring, som ikke indbefattes under de særegne Bestemmelser i denne Lov, anvendes Landets almindelige Love, naar disse lede til større Straf, end foran er bestemt.

§ 166.

Hvo, som i fjendtligt Land stjæler Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller sammes Indvaanere, skal ansees med Fængsel og Nedsettelse i de menige Krigsmænds anden Classe eller med større Straf indtil Strafarbejde i 5 Aar. Ved den nærmere Bestemmelse af Straffen har Krigsretten at tage Hensyn til de borgerlige Love om Tyverie, uden dog at være bunden til de i disse indeholdte Straffe.

§ 167.

Hvo, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved en virkelig Nød, paa en aabenbar Maade egenmægtigen tilvender sig fra Landets Indvaanere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsforpødenheder til Afhjælpning af Savn paa saadanne, skal, naar derved ingen personlig Vold er udøvet, ansees med Fængsel eller større Straf, dog under Strafarbejde.

Udøves derved Vold mod nogen Person, betragtes Handlingen som Plyndring.

§ 168.

Hvo, som ulovligen inddriver Krigsbesatninger, eller inddriver mere deraf, end han er beføiet til, skal ansees med Fængsel eller anden Straf under Strafarbejde. Udøves derved Voldsomheder, eller trues dermed, kan Straffen stige til Strafarbejde i 3 Aar. Hvis saadan Legemsffade, som ommeldes i § 164, tilføies Nogen, eller Drab begaaes, anvendes Lovene om Røveri eller Drab.

Steer Forbrydelsen i egennyttig Hensigt, betragtes den som Plyndring.

§ 169.

Hvo, som egenmægtigen og uden at Handlingen retfærdiggjøres ved en virkelig Nød, afforrer et Lands Indvaanere fri Befordring, eller tager fremmede Befordringsmidler i Brug, skal straffes med Fængsel.

§ 170.

Hvo, som misbruger den militære Magt til forsættigen at ødelæge eller beskadige fremmed Eiendom, skal, om det end steer i fjendtligt Land, belægges med den Straf, som de borgerlige Love fastsætte for slige Gjerninger, forsaavidt ikke for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militære Love. Dog dersom den, der ubeføiet foretager en saadan Handling, har havt rimelig Anledning til at ansee sig berettiget til samme, skal Straffen være under Strafarbejde.

§ 171.

Naar Nogen udøver Voldsomheder mod en saadan Person, eller røver, stjæler, ødelægger eller beskadiger saadant Gods, der er sat under særskilt Beskyttelsesvagt (Salvegarde), eller paa anden Maade under lignende militær Beskyttelse, og dette har været ham vitterligt, skal det betragtes som en særdeles skarpvende Omstændighed og Straffen maa i intet Tilfælde være under Fængsel i anden Grad.

§ 172.

Hvad Nogen ved Misbrug af den militære Magt eller Myndighed tilvender sig, eller Værdien deraf, skal, forsaavidt den Berettigede til samme ikke udfindes, tilfalde ved Søkrigsmagten Søværsthuset, og ved Landkrigsmagten Krigshospitalskassen.

Tiende Capitel.

Om Tilførsættelse af militære Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold.

§ 173.

Hvo, som handler imod, forsømmer eller i alt Fald ikke med den tilbørlige Nøisagtighed efterkommer de ham efter almindelige Reglementer eller Anordninger, Krigsvæsenet ved-